

דברי ברכה טכס סיום שלב הקבוצה צוות כפיר – אמא של יונה

צהריים טובים. אני מרלין, אמא של יונה. אולי לא כולם כאן יודעים אבל כן, גם יונה דובר אנגלית שוטפת ואגב כך אני ממליצה לכם שכל מי שצריך עזרה בהבנת הנקרא באנגלית ו/או להתכונן לבגרות יכול לפנות ליונה ואני משוכנעת שיונה ישמח לעזור..

אני מניחה כי לכל אחד מהנמצאים כאן יש סיפור מיוחד משלו. ולא פעם הייחודיות האישית של כל אחד ואחת מכם יוצרת אתגרים. במילים אחרות ממש לא משעמם איתכם, וכל שצריך כדי להתגבר על האתגרים הנ"ל הוא הרבה הרבה.. סבלנות. (למרות שיש רגעים שאני חושבת שלהשתעמם זה גם צורך ולא דבר כל כך נורא).

הסיפור של יונה בני התחיל ככה. יונה נולד בארה"ב. הילד הקטן בין ארבעה אחים. אולי לא תאמינו לי אבל, יונה היה אחד התינוקות היותר רגועים שראיתי – כולם שמו לב לזה וכולם אהבו אותו בשל כך עד מאוד.. אלא שפתאום, בגיל שנתיים וללא התראה מוקדמת, יונה כאילו התעורר מרגעו ומאז התמלא מרץ ועניין ללא גבולות וככה מאז ועד היום חיי השקטים נסתיימו.

כאישה מאמינה אני יודעת, שאלף כבאים לא יצליחו לשכך את האנרגיות המתפרצות שיש לילדים שלנו כל אחד באשר הוא כי כנראה זה רצונו של הבורא וזו הדרך שנבחרה עבור ילדנו כדי לחשלם ולהוציא את כשרונותיהם המיוחדים לאוויר העולם. ויחד עם זאת, אין לי ספק שיחד נוכל להתגבר ולעבור את האתגרים העומדים בפנינו וכפי שאמרתי, לכול אחד מהנמצאים כאן יש את הסיפור האישי שלו.. אולי אתם – הנערים ונערות -- מסתכלים במישהו וחושבים "וואו! הכל בא לו בקלות!" אבל אנחנו, המבוגרים, יודעים שזה פשוט לא הולך ככה. ובסופו של דבר כל אחד, מתישהו בחיים, נבחן. כשמסתכלים מבחוץ, אנחנו לא תמיד מזהים את המבחן. אבל תאמינו לי – אין לאף אחד חיים מושלמים. לכל דרך יש את הסיבובים המסוכנים שלה ואף אחד לא יכול לדעת מה מחכה לו מעבר לגבעה הבאה.

באמת, יש לכם וגם לנו מזל שגילינו בשלב כל כך מוקדם את האתגרים המיוחדים שאיתם אנו נדרשים להתמודד. אני יודעת, שההתמודדות הבלתי מתפשרת הזו לא פעם מותירה גם צלקות עמוקות. מאידך הידיעה והאמונה בדרך בוודאי שתוביל להצלחה המיוחלת.

כהורים היינו, ועדיין, אנו עדים למאבקכם הקשה ומנסים למשוך בעול יחד אתכם ובשל נסיבות שונות יש פעמים שהניסיונות לא צלחו ו/או שלא ידענו לעשות את הדרוש כפי המתבקש, תאמינו לי אחד הדברים הכי נוראיים זה לראות בן או בת במצוקה וכהורה אתה חסר אונים ונטול כל אפשרות לעזור.. וכל שנותר זה לבכות מעצב ומתסכול. אני משוכנעת שרק בבוא היום שבו תהיו אף אתם הורים לילדים משלכם תבינו עד כמה חשובים אתם לנו ועד כמה אנחנו אוהבים אתכם.

אבל ב"ה, היום כולכם נמצאים פה, בנירים. זאת הסיבה שכולנו ברי מזל. כל יום אני מודה לה' שיונה הגיע לפה. כי עכשיו יש לו – ולכולכם – את ההזדמנות לרכוש את הכלים המתאימים ולממש את הכישרונות שיש לכל אחד מכם ולחיות חיים מאושרים ומספקים. לשרת בצה"ל, ללמוד, להתחתן ולהביא ילדים והיד עוד נטויה והשמיים הם הגבול. הכלים שאתם מקבלים כאן ולומדים להשתמש בהם מידי יום ביומו לא מיועדים רק לתקופה שנקראת בנירים – אלו הם אבני היסוד לכל ימי חייכם.

אל תבזבזו את ההזדמנות הזאת. תפסו את השור בקרניו וקדימה! תחלמו את חלומותיכם ותעשו ככל האפשר כדי להגשים אותם. אתם כבר בדרך הנכונה. ואני רוצה להגיד לכם שאתם בשום פנים ואופן לא לבד. יש לכם את התמיכה של החברים, המדריכים, וכל צוות נירים, ובפרט שלנו – כל המשפחות שיושבות פה היום עומדות מאחוריכם. אני רוצה להגיד לכם – ליונה, דניאל לי, ספיר, אלון, סלומון, אמית, נתי, אור, וכל האחרים שלא הזכרתי שמכם (כי שכחתי לשאול את יונה לפני שהחזיר את הפלאפון) כמה אנחנו גאים בכם. בגלל האכפתיות של כל אחד כלפי השני, היחסים שבניתם עם הצוות, המסעות – פיזית ונפשית – שסיימתם עוד שלב נכבד עד כה. אני מאחלת לכם מזל טוב על סוף שלב הקבוצה. וכבר מחכה מצפה ומייחלת לראותכם בטקס הסיום הבא. וגם מתה לעשות סנפלינג אתכם בשנה הבאה.

ולצוות נירים היקרים. מה עוד אוכל להוסיף, להגיד ולומר? לנצח לא נוכל להודות לכל אחד ואחת מכם על ההשקעה, המסירות והאהבה שהענקתם לילדים האהובים שלנו. היו ברוכים עלו והצליחו וברכת השם עליכם, אמן.